

Pathfinderem po celý život...

Jaroslav (Jerry) Šlosárek

Dříve než jsem se stal pathfinderem, byl jsem skautem. Byl jsem nadšený skautským programem výchovy a skautskými ideály, které jsem se snažil v životě praktikovat. Okřídlené heslo A. B. Svojsíka: „Jednou skautem, navždy skautem!“ jsem přijal za své. Dnes jeho významu rozumím víc, než tomu bylo na počátku.

Od mládí jsem byl fascinován přírodou a dobrodružstvím. Rád jsem trávil čas venku, v přírodě. S kamarády, trampy, jsme zkoušeli různé tábornické dovednosti, jako je například stavění nouzových přístřešků, budování různých druhů ohnišť, bivakování a podobné outdoorové aktivity. A když se mi, ještě za „totáče“, do rukou dostaly staré časopisy „Junák“ a „Vpřed“, silně mě zaujaly. Začal jsem se blíže zajímat o skauting a v roce 1969 jsem se stal členem skautské organizace. Později

jsem složil čekatelskou i vůdcovskou zkoušku a začal jsem vést dětské oddíly podle skautské metodiky a v duchu skautských zásad (za socialismu to bylo pod hlavičkou TOMů).

Pochopil jsem, že skauting není jen zábavný program, nýbrž léty ověřený, jasně vyhraněný životní styl. A proto, když jsme s některými mými kolegy, kazateli CASD, připravovali systematický program pro vedení dětí v církvi (Klub Pathfinder), přejali jsme skautské principy výchovy dětí a také metodiku

A. B. Svojsík,
zakladatel
českého
skautingu

vzdělávacího programu, který jsme rozšířili o silný důraz na křesťanský rozměr aplikovatelný v jejich životech: víru v živého Boha Stvořitele; víru ve Spasitele Ježíše Krista a jeho druhý příchod na naši Zemi; poznávání a důvěru v Boží slovo – Bibli – a stát se „Kristovcem“ – Ježíšovým následovníkem. Cílem bylo dát prostřednictvím programu Klubu Pathfinder dětem pevný základ nejen pro život časný, ale i pro věčný.

Žel ne vždy a všude se daří vzdělávací program Klubu Pathfinder naplňovat ve stejném duchu, v jakém byl připravován. V mnoha oddílech a skupinách pathfinderů se vedoucí spokojují s tím, že pro děti čas od času připraví nějakou přitažlivou zábavnou akci anebo je na takovou příležitostnou akci organizovanou jinými jen přivedou. Pravda, je to lepší než nic, ale prvořadý výchovný aspekt se v takových případech z naší vůdcovské

činnosti zcela vytrácí. Děti nemají příležitost ani čas se s klíčovými zásadami Klubu Pathfinder hlouběji ztotožnit. Navíc pak nemůžeme očekávat, že by jejich život mohly nějak zásadněji ovlivňovat. Přitom to ale původně byl náš hlavní motiv při tvorbě programu naší organizace.

V úvodu mnou citované skautské heslo (formulované A. B. Svojsíkem – zakladatelem českého skautingu) „Jednou skautem, navždy skautem!“ vystihuje principiální záměr – vychovat děti k vědomé zodpovědnosti za svůj životní styl. Proto existuje jasně definovaný pathfinderský zákon, nováčkovská zkouška, slib, stupně zdatnosti, rádcovský, vůdcovský a roverský program pod heslem „sloužím“, zajišťující cílevědomý, nikdy nekončící rozvoj každého jedince.

Být pathfinderem znamená: poznat, co je v životě správné, naučit se to uvádět do praxe a s Boží pomocí být

i „výkladní skříní“ Ježíšova království. A to nejen tehdy, když mám na sobě pathfinderský kroj anebo jsem pod dohledem pathfinderského vůdce, ale vždy!

Skutečným, správným pathfindere-rem není ten, kdo si v Klubu Pathfinder jen zaplatil registrační poplatek, ani ten, kdo se jen formálně zúčastnil obřadu slavnostního slibu. Ba ani ten, kdo si jen tak pro parádu příležitostně oblékne pathfinderský kroj. Naopak je jím ten, kdo se ve svém životě s pathfinderskými principy ztotožnil! A to nejen na chvíli, snad po dobu aktivního členství v oddíle KP, ale pro celý svůj další život.

A na druhou stranu, kdo se jednou před veřejností představil jako pathfinder, ale nemyslel to příliš vážně, stává se výraznou „černou ovčí“ pathfinderingu, jež kazí image všem ostatním, kteří svou příslušnost k této organizaci pojali odpovědně. Nikdo takový totiž už následně nenosí na krku informační

tabulku: „Už pathfinderem nejsem.“ A ti, kdo se s takovým „papírovým pathfinderem“ setkají, pak mají svou představu o pathfinderingu silně deformovanou.

Je jen na nás vedoucích, jak svou úlohu vůdců pojmem. Bude to poslání „vychovatelů“, nebo úkol „hlídačů dětí“? Své mladé svěřence povedeme nenásilnou formou k přiměřené odpovědnosti za své jednání, anebo jen budeme zajišťovat jejich beznehodovou účast na pathfinderských aktivitách?

Také my pathfinderi se můžeme ztotožnit se Svojsíkovým principem: **„Jednou pathfinderem, navždy pathfinderem!“**, ke kterému bychom děti měli vést. Vždyť je to stejný princip, který už kdysi dávno deklaroval sám Ježíš soudobým vyjádřením zachyceným v L 9,62 [ČSP]: *„Ježíš mu řekl: ‚Nikdo, kdo vloží [svou] ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro Boží království.‘“*

Mladé púčiky na starej jabloni

Ján Šolc, vedúci Klubu Pathfinder, Slovenské združenie CASD

Tak by sa dali nazvať krásne príbehy obnovených oddielov na Slovensku.

Tešíme sa z nich, pretože v niektorých regiónoch, kde mali Pathfinderi svoju históriu, vznikajú nové, obnovené oddiely. Väčšinou sa do nich pustili staronoví vodcovia, ktorí boli kedysi v Pathfinderi veľmi aktívni, ale pre rôzne príčiny sa na chvíľu odlmčali.

Sú to vyzretí, zodpovední vedúci, z čoho sa veľmi tešíme. Niektorí si dokonca nanovo urobili vodcovský kurz – aj po 20 rokoch! Spolu s deťmi a radcami prežívajú nové dobrodružstvá a tešíme sa, že v týchto oddieloch si deti užili svoje nováčikovské sľuby.

V dnešnej dobe spraviť záväzok, to je veľká vec!!! Pre deti a mladých ľudí je nesmierne dôležité systematické sprevádzanie, nie len jednorázové akcie a výlety. Sľub je nielen záväzok, ale aj radosť, že niekam patríš. Miesto, kde si ma vážia a som prijatý. Mať sa o koho oprieť, keď mám trápenie, a nájsť niekoho, s kým sa teším, keď mám radosť, aj to je Pathfinder. Toto všetko sa deje v Topolčanoch, Bratislave, Prešove, Banskej Bystrici, v Bánovciach n/B, Martine, Kežmarku, Liptovskom Hrádku. Veríme, že nové púčiky vypučia a rozkvitnú aj v iných mestách a regiónoch.

Veľká noc je nielen o kríži, ale hlavne o vzkriesení a novom začiatku. O radosti a nových možnostiach, ako povedal Ježiš: „Je pre vás lepšie, ak odídem..., budete robiť ešte väčšie veci, ako vidíte teraz.“ Verím, že práve dnes si môžeme uvedomovať, že mladí ľudia môžu urobiť veľké dielo, pričom potrebujú našu podporu a naše modlitby.

Plášť

Ján Šolc, vedúci Klubu Pathfinder, Slovenské združenie CASD

Posledný aprílový víkend sa stretli „starí“ pamätníci, aby si zaspomínali, aby sa povzbudili, inšpirovali, ale aj motivovali na vzájomnú podporu pre službu v Klube Pathfinder.

Pozvanie prijal aj Pupík, Jerry m čerstvo „opláštený“ vedúci Old Patfhindorov v Česku aj na Slovensku.

Myšlienkami „opláštenia“ a zápasu služby vodcu nás viedli Daniel Komora, Jožko Plachý i Roman Buchtel, vedúci Klubu Pathfinder v Česko-Slovenskej únii.

Veľa sme spomínali, spievali, ukazovali si fotky, nasmiali sme sa pri starých príbehoch i večernej hre.

Prechádzka v lese nám ešte umocnila otvorenie vnútra a našich túžob. Po stiahnutí vľajky a pri lúčení mnohí okrem povzbudenia a úsmevu mali na kraji aj slzičku.

